

Donderdag 11 november ben ik met Neel vertrokken richting OmKoi. Neel is de coach voor en de facilitator van het gebied wat we bezocht hebben. De hoofdreden was dus om te kijken hoe het gaat en wat er waar nodig is.

Donderdagnacht verbleven we bij een Nederlands echtpaar. Dit echtpaar heeft eerst een tijd, ongeveer 12 jaar, onder de Muang mensen in Vietnam gewerkt. Nu helpen ze hier bij de Po Karen mensen met het opzetten van een koffieplantage.

Het idee is dat de Po mensen het overnemen om zo zelf werk te hebben en in werk te voorzien voor andere mensen. Voor het slapen gaan zei Mike nog doodgewoon: "let op waar je loopt als je naar het toilet moet... de meeste slangen hier zijn behoorlijk giftig!". Fijn, wat stelde mij dit toch gerust toen ik later die nacht met hoge nood in bed lag!

Op de website, www.rolvink.info/niels staan de foto's. Deze geven denk ik de beste indruk. Ze staan in het album "Karen dorpjes".

De volgende ochtend reden we naar OmKoi. Sinds een paar jaar hebben ze een hoofdweg van asfalt en kun je makkelijker de meeste dorpjes bereiken. Al is een low gear 4 wheel aandrijving met mega vering niet overbodig! En andere dorpjes kun je alleen per voet bereiken.

Hier in OmKoi is een basis van de Sko Karen Christenen. Net zoiets als Heidebeek. Een school ruimte, kerkje, slaapzalen, diverse stafleden... je kent het wel. We moesten hier naar toe omdat we een Sko Karen meisje mee terug naar Chiang Mai zouden nemen. Dit meisje had een hazenlip en omdat Karen mensen officieel dezelfde rechten hebben als de Thai, heeft ze dus ook recht op een operatie die wordt vergoed. Officieus zijn het "maar" Karen mensen in de ogen van de Thai en worden ze best wel gediscrimineerd.

Een ander triest verhaal is dat van een Karen gezin, dat ook een meisje kreeg met een hazenlip. Dit meisje werd bij de kippen gelegd. Dit deden ze omdat ze dachten dat het door de boze geesten kwam en dan moeten ze het, van de boze geesten, dood maken. Het meisje overleed na een paar dagen. Het is hier dus zeker geen overbodige luxe als evangelisten/zendingen de dorpjes bezoeken

om de mensen over de blijde Boodschap te vertellen!! De meeste mensen leven hier in zo'n angst en onder onnodige druk... echt heel erg!

Nadat iemand de mensen (de vader van het meisje en het meisje zelf) op ging zoeken in het dorp waar ze wonen en vertellen dat ze zondagavond in OmKoi moesten zijn, gingen we verder. Er gingen twee evangelisten mee. Deze mensen kwamen uit de omgeving en spraken zowel de Po- als de Sko Karen taal wat erg makkelijk is als je met die mensen wil praten. De Karen taal is geen dialect van Thai, het is echt een andere taal.

Het eerste dorpje waar we naar toe gingen was ... ja, daarzo.. je weet wel :p. Een christen gezinnetje ontving ons warm en we overnachtten daar ook. De evangelisten vertelden verhalen en bemoedigden de al aanwezige christenen en legde het evangelie uit aan de geïnteresseerde mensen. Het eten wat we aten was voornamelijk rijst met creatieve groenten en als de mogelijkheid er was, een stukje kip- of varkensvlees. Zoo! en een mega mega pittige saus :D ik dacht nu al beetje gewend te zijn aan pittig eten maar een theelepeltje van dat spul blies me volledig van de kaart!

In dit dorp waren 2 toiletten. Omdat ze graag bezuinigen op bouw materiaal waren deze latrine hokjes erg laag. En omdat het van die squat toiletten zijn hoef je ook niet rechtop te staan, wat dus weer een reden tot bezuinigen van bouw materiaal is. Het huisje kwam voor mij tot mijn borst. Stel je dus voor als je 's-nachts naar het toilet moet... een compleet avontuur!

Elektriciteit is er wel, maar langs niet voor iedereen. Het is te duur. De Japanners hebben de elek-

tricieit gratis aangelegd. Maar ja, ze lieten ook hun catalogussen achter met als gevolg dat iedereen ineens koelkasten en tv's wilde hebben wat ze no way kunnen permitteren.

De wasgelegenheden waren bij 2 verschillende kranen in het dorp. Dit is een kraan waar koud water uitkomt. Meestal laat je een bakje vol lopen en dan ga je je wassen. Omdat het 's-nachts erg snel afkoelt is dit lekker fris wakker worden! Dit water is tevens het drink water. Gefilterd door creatieve filters maar als wij het drinken worden we zeker weten ziek. Althans, ik leef ook nog steeds dus het zou kunnen ;)

Na dit dorpje gingen we weer naar een ander dorpje. Logisch. Hier bezochten we een gezin dat door hun dorpsgenoten is weggejaagd omdat ze christen waren geworden. De evangelisten staken weer een hart onder de riem en we waren weer uitgenodigd voor vele maaltijden. Ook hadden ze hier een soort aardappel die wel goed smaakt. Als de rijst oogst mislukt, en je hebt genoeg van die apparaten, zul je van de honger niet omkomen. De huisjes worden efficiënt gebruikt. Ze zijn van bamboe gemaakt en de meeste hadden één gemeenschappelijke ruimte met 1 of 2 'kamers'. Hierin leven dan het gezin met oma en opa. De gemeenschappelijke ruimte wordt gebruikt als chill zaal, keuken, eetkamer, huiskamer en slaapkamer. Het kookstel is gebouwd op een vierkant waar aarde op ligt en daarop stook je een vuurtje om je eten te bereiden. Wordt erg rokerig binnen maar dat jaagt weer de muskieten weg.

De kids van de meeste dorpjes kunnen gewoon naar school. Omdat de scholen zo ver weg zijn, blijven ze daar meestal doordeweeks en komen in het weekend terug.

Mooi verhaal van een klein meisje die op jonge leeftijd niet meer in allemaal goden geloofde maar één ware God:

“Toen het meisje klein was verwonderde ze zich over de bamboe. Ze dacht bij haar zelf: "wauw, stel je toch voor dat we geen bamboe zouden hebben... iemand moet dit hier neergezet hebben omdat die iemand wist dat wij niet zonder bamboe kunnen.”

Een zendeling bezocht jaren later het dorpje en vertelde over de ware God. Het meisje antwoordde daar als volgt op: “ja, dat wist ik al”. Toen de zendeling verder uitlegde dat Heer Jezus de weg tot die God is gaf het meisje haar leven aan Heer Jezus en heeft zowel daarvoor als daarna nooit meer getwijfeld.

Mooi hè? 'wordt als een kind' zegt Heer Jezus. Ik begin wel te begrijpen waarom ;)

Na dit dorp gingen we weer naar een ander dorp en daar overnachtten we. Zo'n bamboe matras is best hard trouwens. Heel wat anders dan mijn waterbedje...

Zoo, en de sterrenhemel is wow!! Niet normaal hoeveel sterren je ziet!! Als je in Nederland leest over dat God tegen Abraham zegt: 'je krijgt zoveel nakomelingen als sterren aan de hemel' dan denk je terwijl je omhoog kijkt (ik in elk geval) nou, veel hoor! Ze waren voor Abraham zeker ontelbaar omdat hij zelf niet kon tellen...

Zondag gingen we naar een dorpje waar een

kerkje was. Ook dit was mooi om mee te maken! Veel gesprekken die de evangelisten hadden met de mensen uit de dorpjes gingen over dat het een voorecht is om Jezus te mogen volgen en dat het niet door je werken is dat je gered bent. Dit als antwoord op wat velen vroegen: wat krijg ik als ik Jezus ga volgen. Uiteindelijk kwamen we weer in OmKoi terecht en hier sliepen we ook. De vader met het dochtertje was ook aangekomen. Dit beëindigde ook, de volgende morgen, de trip. Het dochtertje wordt vandaag behandeld en ik maak hier in Chiang Mai de laatste klusjes af en ga dan weer naar Bangkok.

Volgende week is Helen hier en dan gaan we samen langzaam aan richting Tibet. Kweet niet of ze e-mail tussen de schapen daar hebben ;) Zo ja, dan houden we jullie uiteraard op de hoogte van wat we allemaal meemaken!

God is goed!
Niels